

ובענין ההפלה הנז' במסכת ברכות פ"ד רבי נחמיה בן הקנה היה מהפלל בכניסתו לב"ה וציליחו הפל' קצרה כו' ראיתי למורי זלה"ה לעולם כשהי' מתחיל לעסוק בתור' היינו בהלכה בש"ס בעיון עם חברי הישיב' אפילו שהיו לומדים בציתו הי' מתפלל חפלה זו ערס שיתחיל. יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שלא נכשל בדבר הלכה ולא נאמר על טמא טהור ולא על טהור טמא ולא על איסור מותר ולא על מותר איסור ולא יכשלו חברי בדבר הלכה ואשמח אני בהם ולא נכשל אני בו וישמחו הם בי כי ה' יתן חכמה מפיו דעת ותבונה גל עיני ואביט' נפלאות מתורתך ולא"כ הי' מתחיל לעסוק בתור' ואמנם הפלה אחרונה ציליחו מזהמ"ד לא שמעתי' ממנו לעולם :

ובענין עסק התורה בעלמו כבר כתבתי בשער רוח"ק כי עיקר כונת האדם [בעסקו בתורה הוא לכשימשיך עליו השגה וקדושה עליונה והכל תלוי בענין זה שכל כונתו יהיה לקשר את נפשו ולחברה עם שרשה העליון ע"י התורה ותהיה כוונתו בזה כדי שעי"כ יושלם תיקון אדם העליון כי זהו תכלית כוונתו ית' בצריחתו את בני האדם ותכלית לוי אוחס שיעסקו בתורה. עוד ירלה קרוב אל האומר כי עיקר כונת האדם בהיותו עוסק (א) [בתורה הוא שיכוין לקשור את נפשו לייחודה ולדבקה עם שורשה למעל' ע"י עסק התורה ויכוין שעי"כ יושלם חילן ב] ואדם העליון הקדוש ונתקן כי כל תכלית צריחת האדם ועסקו בתורה הינו אלל כדי לתקן ולהשלים חילן ואדם העליון בהיות נפשתיים נתקנים ונחזרות להכלל שם בו וזה יועיל מאד להשגת רוח"ק ע"י עסק התורה בזאת הכונה :

עוד

יש אזכרה אחת והוא כי בהיות האדם עוסק בחכמה האמת כי כולם גמטריות כנודע אין ראוי למנות האותיות במספר קטן אלא כל הגימטריא יהיה במספר גדול של האותיות לפי שכל מספר קטן הוא צי"ג (ג) במטטרון הנער ובפרשת שלח לך קראוהו בחושבן ועיר דחנך וע"ש וחכמת הקבל' הוא באל" שבו הוא מספר גדול של האותיות וכל מי שנפשו אינה מסוקנת בא לדעתו תמיד ענין מספר קטן :

ג בענין עסק ההלכה בעיון עם החברים ראיתי למורי זלה"ה מתגבר כארי בכח בעת שהי' עוסק בהלכ' עד שהי' נלחה זמזיע זיעה גדול' ושאלתי את פיו מדוע טורח כ"כ והשיב לי כי הנה העיון לשבר הקל' שהם הקושיות שיש בהלכה היא שאין מניחים לאדם להבין אותה ולכן לריך האדם לטרוח ולהתיש כחו אז כי לכן נקר' התור' תושיה שמהשת כחו של העוסק בה ולכן ראוי לטרוח ולהתיש כחו בהיותו עוסק בהלכה :

ג בענין הפלפול ועיון ההלכה היה מורי זלה"ה אומר כי תכלית העיון הוא לשבר הקליפות שהם הקושיות כי הם גרמו לאותם הקושיות שהם בהלכה שלא יוצגו תירוליהם כ"א בקושי ודוחק גדול כנודע ואמנם עסק התורה ממש הינו העיון רק קריאת התורה בעלמה בארבע דרכיה שהם ר"ת פרד"ס (ד) כנודע וכמו שמי שרולה לאכל האגוז לריך תחלה לשבר קליפותיה כן לריך להקדים העיון בתחלה והיה מורי ז"ל אומר כי מי ששכלו זך ודק וחריף לעיין ההלכה בשעה או על הרוב בשתי שעות ודאי הוא שטוב

הגהות וחיידושים

(א) כל זה הוא מכ"י משנה ת"י לעירה : (ב) כ"כ א"מ כי חילן זה היינו הוי"ה ואדנ"י בני' חילן [וי"ל מהוא אח"כ ואדם העליון וי"ל היינו זו"ן הנדולים. הוי"ה י"ם הוה נימ' אדם זו"ן הקטנים] : (ג) עיין גם' אמת ליעקב דקי"א דנתן פעם על התיקונים שכמעט רוב התיקונים הוא מספר קטן ע"ש. ושם בהפ' מ"ו דלפי מ"ש בע"ח שער ל"ו סוף פ"ד וז"ל וזהו ג' דנאה והס' לי' דלאפ' כי ג' ולי' הם חשבין אחד במס"ק אי"ק בכ"ר גל"ש ע"ש ולמדנו משה תיקון כשאלו רוצים לעשות מספר קטן אי"ל להזכיר מ"ק אלא עד"ו בחילוף אי"ב דאי"ק בכ"ר והוא תיקון סוב' שלא נכשל המ"ק ע"ש : (ד) עיין לעיל בהקדמת העה"מ דף א' ע"א ד"ה גב בענין וכו' שריך להנלגלל בגלגולים עד שיטרח בד' גהי' של הפרד"ס ע"ש. והרב חיד"א כהב גם' מדבר קדמות מערכת הפ"א דמי שאינו מאמין בסוד אלא פ"ס רמז דרום שהוא ר"ת פר"ד עניו נאמר כסוד כפרד אין הכין פ"כ. והרב משנת חסידים כתב בהקדמה ללא יחוס אש יעשה בזה וכו' הנה שכרו אחר חלף עבודתו אשר הוא עובד את ה' ע"כ. והנה כמה לריך האדם להסתדל בלימוד התורה וציתור גרוי התורה במ"ש רבינו בהקדמתו הקדושה והספורס על שער ההקדמת ע"ש ומסתמר שערות האדם בקריאת לשון הוהר חדש נשיר השירים דף נ"ה ספ"ד גם' שלמה אהיה כעושיה דכמה בחי' לריך האדם לידע בהוהו בעוה"ז ואין יכולת לידע ולהבין אלא מחוץ רוי התירה ע"ש :

לו מאלד שיטרה שעה אוי שתי שעות בתחילה בעיני לביבה הגו' **אבל מי** שמכיר בעלמו שהוא קשה הביון ומורח בו זמן הרבה עד שיעיין ההלכה לא עוב' הוא עושה ודומה למי שמשבר כל היום אגוים ואינו אוכל מה שכתוב' ויותר עוב' לו שיעסוק בהורה עלמה דדינין ובמדרשים ובסודות ואמנם מורי ז"ל היה מהיר וקל העיון בתכלית ורוב הפעמים היה מעיין בכל הלכה והלכה ששה דרכים של פלפול כנגד ששת ימי החול ואח"כ היה מעיין דרך שביעי ע"ד הכוד כנגד יום השבת שאין בו קליפיה. ענין מ"ש רז"ל ר"מ אומר כל העוסק בתורה לשמה זוכה לדברים הרבה כו' ביאורו הוא זה כי לשמה ר"ל לשם ה' ר"ל שימשיך התורה לאות ה' וה' זו היא בלחה והתורה היא יסוד אבא שבתוך ז"א. והנה מן החזה ולמטה יש שני פרטופים של יעקב. פרטוף אחד בפנים דו"א והוא לוקח הארו' יסוד דאבא. והשנייה הוא רחל באחוריים דז"א ולוקח הארות יסוד דאימא אבל מן החזה ולמעלה אין שם אלא בחינת לחה באחורי ז"א לסיבת היות המקום מכוסה בשני כיסויים שהוא אורות אבא המכוסים תוך יסוד דאבא והוך יסוד דאימא כגודע כי לכן לא ילא בחי' יעקב מן החזה ולמעלה א) ואמנם כל האורות דא"ו יולאוף אל לחה. וזאת היא כונת עסק התורה לשמה שיכוין להמשיך אורות יסוד אבא ב) הנקרא הורה אל לחה העליונה הנק' אות ה' וע"י כן מתמתקין הדינין הקשים אשר בה כגודע כי לחה נק' דינא קשיא ולכן שכרו גדול כנו' במשנה הגו' וגמלא כי כל הכוונות לריכות להיות ע"י אות ה' כמו שיהבאר וזהו לשמה לשם ה' והענין הוא כי הנה לחה היא מכוונת ממש כנגד היסו' דאב' במקום שהוא מכוסה שהוא עד החזה ואנו לריכין להמשיך אורות היסוד הגו' בכל פרטוף לחה והנה הוא נתלק לג' בחינות והם ג"ר שבה וג' אמלעיות וג' אחרונות ואינן הארות שוות :

הנה בג"ר שבה יכוין להמשיך בהם בחינת אות ה' בג' מילויים שבה והיא ה"י דיודי"ן בחכמה וה"א דאלפין בבינה וה"ה דהיהין בדעת ג) **ובג' אמלעיות** שבה ימשיך אות ה' בג' ליורים שהם ד"ו ד"ו ו"ו כנו' אלליו בענין ג' מלות דליל פסח ויפיון ד"י בחסד וו"ו בגבורה ד"ו בנ"ת ד) ובג' **אחרונות** שבה ימשיך אות ה' בג' מיני הכחות שבה והם ה"י פעמים ה"י דיודי"ן בגלח ה"א פעמים ה"א דאלפין בהוד ה"ה פעמים ה"ה דההי"ן ביסוד וכל אלו הארות תמשיכם בה מן היסוד דאבא הנק' תורה כנו'. **והנה ענין** ג' הכחות אלו תכוין כי ה"י פעמים ה"י גי' רכ"ה וה"א פעמים ה"א בגי' לחה וה"ה פעמים ה"ה גי' אדנ"י שהוא ס"ה ועם ל"ד אותיות שיש במילוי המילוי שבו הם ק' עם הכולל **ודע** כי בכל בחי' מהלכו הג' נריך לחצר אות ה' בעלמה עמה כילד בג"ר שבה תכוין כי ג"פ ה"י ה"א ה"ה הם בגי' ל"א ועם אות ה' בעלמה הרי לחה ובשלב אמלעיות שהם ג' ליורין העולים בגי' מ"ב ועם אות ה' היא בגי' יהו"ה אהי"ה ותחזור ותחבר שתי הבחינות יחד ל"ו ומ"ו ויהיו גי' פ"ג שהם ענין שתי מילויי ההו"ת ע"ב ס"ג מ"ו ל"ו כגודע ובג' אחרות שהם ג' אהכחות ועולין סס"א ותחבר ג' בחי' אלו יחד שהם ל"ו ומ"ו ושס"א הרי הכל בגימטריא כמנין מד"ת והיא סוד לחה הנק' מדת כגודע ה' והנה הארות אלו העולין בגי' מד"ת נמשכין לה מיסוד דאבא הנקרא תורה ואם תסיר מדת מן תורה ישאר קס"ו והוא אחוריים דס"ג שביסוד דאימא כגודע כי האחוריים לבדם הם

הגהות וחידושים

א) עיין בשער הגלגולים הקדמה כ"ה דחמשה מיני זווניה הם ואחד מהם הוא זווין יעקב ע"ה (לחה נתפלת כרפ"ז רימי החל והוא בחי' הפליון של ז"א ע"ש הרי שיש למעלה מן החזה ג"כ יעקב ושיין בשער הכוונות דף ל"ג ע"א אין יולא יעקב בפני ז"א למעלה מן החזה ע"ש : ב) נריך להנין דפתח באו"א דהרי כתב ואמנם כל האורות דא"ו יולא פירוש רק באורות האבא לבד ואורות דאימא מה נפסה מהם ושיין מ"ש ב"ש : ג) ההנה ב"ש אל"י בקושרם שפת אחת סמן פ"ה וז"ל וקשה דכסה"כ בדרושי הפסח כתב להפך ומתן פסח להנר דהיינו ה' דיודי"ן בחכמה כי קו בחכמה נק' יו"ד וה"ה דההי"ן בבינה הנק' ה"א וב"א דאלפין בדעת כי קו אמלצי הוא קו הדעת הנק' אלף ע"ש וידין הכא מיירי ב"ש של אהי"ה שסדרין הוא קס"א קמ"ג קנ"א שסמנס יא"ה ובפסח מיירי בה"א של אלהים שסימנס יא"ה ע"כ : ד) **נה** בכלל הקשה ב"ש הנ"ל שם בחמן ס"ה דנס זה הוא הפך ממ"ש בשעה"כ שם בדרושי הפסח דכתב ד"י בחכמה וד"י בבינה יג' ויין נדעת וכחן שיש ס"ש בכלל וז"ל ג' וי' בנ"ת ד"ו בנ"ת : ה) נתבאר ב"ש שער ל"ו פ"ד ושבר ג"ח ע"א ע"ש :

הנכנסין בז"א נמצא כי כשיזלזלין אורות יסוד אצא כמנין תורה הנתונים סוף יסוד דאימא דאחוריים שהיא הוי"ה דקס"ו הנז' אז לוקח היסוד דאימא קס"ו אורות מן התור' ושאר האורות שהם כמנין מד"ת הם לבדם יזלזלין אל לאה:

בונת

קריאת המשנה דע כי המשנה ה"ם מטערין שהוא הי"י ולריך לבין להעלות הי"י אל הברי' עי"כ צאופן זה כי הנה המשנה היא הי"י והכוין כי ע"י קריאתך זה חוזרת המשנ' שהיא הי"י לנשמה שמה שהיא הברי' כנודע ואלויותיהן שוות משנה נשמה וסוד נשמ' זו פירושה ל' מש"ה ר"ל כי מש"ה גי' א"ל שד"י כנודע שהוא עולם הברי' כי לכך מש"ה זכה לבינה המקנחא בכורסייא ותכוין כי ה"ם קפ"ד אחוריים דהוי"ה דיודין וקס"א אהי"ה דיודין שהם חיבור אצא גו אימא בעולם הברי' והם גי' מש"ה ותכוין להוריד [הארה] מב' שמות אלו של הברי' אל הי"י ועי"כ תוכל הי"י לעלות ולכלל בברי' והנה ההארה אשר תוריד מב' שמות הנז' שסודה מש"ה ה"ם אות ל' של נשמה כנז' שהם בחי' ל' שערי בינה שבברי' והו' ל' שמ"ה פירוש ל' הנמשכת מן שמ"ה כנז'. ואמנם ענין ל' שערים אלו תכוין בהם כך כי הם גי' שמות אהי"ה שיש בחי' המקננת בכורסייא והם בג' מלוים דיודין דאלפי"ן דהיי"ן שהם בסוד גי' הקוים דאי' ימין ושמאל ואמלע והם גי' סוד גי' קוי אזה ה' עי' הנקר' אי' ובג' שמות הנז' יש בהם ה' יודין ומספרם ל' ואלו הם סו' נש"ב וזכור כלל זה. ודע כי לפי שאלו הנז' באים מבחי' אותיות יודי"ן כנז' לכן נק' לשון שערים כי י' גי' עשר והוא אותיות עשר גי' כ. והרי נת' כונה א' והיא שתכוין להוריד מן הברי' ענין נשמה הנז' אל הי"י ועי"כ תקרא משנה. גם תכוין הכוונה הנז' פשוטה והיא כי אותיות נשמה הם ל' מש"ה ר"ל שיושפע משם אל שד"י שבברי' אל הי"י וסוד ההשפעה ה"ם אות ל' המחפשת צלילה גם תכוין כי יש בברי' שלשה שמות אהי"ה דיודי"ן דאלפי"ן ודהיי"ן כנז' והנה מילויים לבד הם גי' של"ב ועם כללה גי' שמות עלמן הוא גי' משנה ותכוין להוריד ההארה זה אל הי"י גם הכוין לשם מטערין י"ה אדני' שהם גי' משנה [עם הכולל] וכבר ידעת כי שמות אלו הם צי"י ולכן הם כוד משנה גם תכוין כי משנה גי' ל"א אשכ"ח ל"ה ועי"כ יועיל לך שלא תשכח המשנה ונלע"ד חיים כי זו הכוונה אחרונה אינה ממורי זל"ה:

בונת

העיון קודם שיעיין ההלכה יביט ויסתכל באותה המשנה שעליה נאמרה ההלכה והיא ויטין [במלה משנה] כי אות מ"ם היא ד' יודי"ן שבהי"ה דע"ב והנה גריך לחבר עמה גם שם אהי"ה דיודי"ן כנודע ענין חיבור ד' דהוי"ה בארבע שמות אהי"ה אצל לפי שבאהי"ה דיודי"ן אין בו רק גי' יודי"ן בלבד לכן אין אלו מקוונות באות מ"ם רק בד' יודי"ן דהוי"ה דע"ב ובאות ש' יכוין לגי' יודי"ן דהוי"ה דס"ב ומן הראוי היה שתהיה אות ל' ולא ש' כדקוין אות מ' שלא היתה ת' אצל הפעם הוא כי באות מ' לא רמזת רק לד' יודי"ן דע"ב שהם גימטריא מ' אצל באות ש' גריך לחבר שני בחיטת שהם גי' יודין דס"ג וב' יודי"ן דאהי"ה דיודי"ן וכשהפכה זה בזה תהיה כל יוד מג' יודין דהוי"ה כללה מחד של אהי"ה ויוד פעמים יוד הם ק' ונמצא כי הג' יודי"ן הם ש' בהתחברם עם גי' היודי"ן דאהי"ה. ובאות ל' תכוין לחבר הוי"ה דס"ג שהיא אימ' עם הוי"ה דמ"ה דאלפי"ן והוי"ה דצ"ן דהיי"ן שהם בז"ג והנה היודי"ן שבג' הוי"ה אלו הם ל' של משנה וסח"כ תכוין בגי' של משנה בגי' שמות אהי"ה אחר דיודין דאימא לחברו עם שני אהי"ה דאלפי"ן והיי"ן שבז"ן א) ובהם ה' יודי"ן כמנין ה' של משנה ומראוי היה שגם אות זו תהי' ל' ולא ה' אצל לאת חילוק בין ה' יודין ראשונים שהם דהוי"ה נהמזו באות ל' וה' יודין דאהי"ה נהמזו באותיות ה' ואח"כ פעי"ה הלכה. גם קבלתי ממורי ז"ל שיכוין האדם בעת שהוא מעיין בהלכה להוי"ה דס"ג בניקוד חולם לירי קמ"ץ לירי בד' אותיות הפשוטות כזה יי"ד יי"ו יי"ו יי"ו * ותכוין שהוי"ה זו היא דעת הפנימי שבטק' * א"ש נ"ל שמפטר אלו ינקודות דז"א מג' בחי' דעת אשר זה כנז' בדרוש שמות הספירות בשער ההקדמות ב) ובהוי"ה זו היא סוד העיון והדיעה ותהיה הווי"ה זו נגמח פניך בהמשך עיוןך בהלכה ויועיל לך מאד לרדת לעומק ההלכה:

הגדוה ומידושים
 א) עי"ן ע"ה ע"ה א"ה ס"ף פרק ה' : ב) שער ההקדמות דמ"ג ע"ה שער מ"ד ספ"ו וז"ל דס' כתב רבינו

הקדמת המחבר בשפה רפה מרבר

יבא יעקב בהקדמה • ברוב פחד ואימה • באר"ש ל'ו גושמה •
לשון מדברת לישנא דאקדומי • היגי והיזמי • הלא מראש נשאו
נהר'ת פתוחי חותם אמת • ראש דברך אמת • ונועל את ביתו •
לעומת מחברתו • והקול נשמע קול קול יעקב • גיהי אך יצא יצא
יעקב :

אמת

ה' לעולם • חסד ה' מלאה סארץ מן העולם ועד העולם • העיב חסדו ואפקו •
לעם נחלתו • ישראל לסגולתו • כרץ דחמנא דיהב לן אורייתא • יקרה סיא מפמטס לעילא
מכל כרכא • סכרילטו מן התועים ונתן לנו תורת אמת חמדה נגזם זאת סקורה • ליאוריס
היהם אורה • זו תורה • כבודם בת מלך פנימה • יולאה כהנומא • קשטא ככלת בערי ערייס • כרם כחמה
מארת עינט • אז ראה וספרם • ויביאם אל האדם לעבודה ולשמרה • גדולה תורה • ססוף'תמנת חייס
לעוסי • ומרפא ככפסיס • טל תורה מחיוו • וכבוד וסדר תעטרסו • זו הדרך אורייתא • כלאת שממז כגברתו
וכירח יתן • יסיס או"ר בו • לכני ישראל עם קרובו • ויקס ערות

יעקב

אמת

קנה תורה ומלות עוטה אור כשלמה • איס על דגלו ואיס על מחנהו לתור ולרהס בחממה •
ומה יתרון לאדם ככל עמלו • וכסף והב ירבה לו • רגע כמימרה והוא נסצן ועליון יתן
קולו • מה לך פה קוס עלה אל בית עלמים ארבע אמות קוטת לו • כל קבל דנא זכות
קורתו • יבואו ויגדו דרקתו • כל חד לפוס חורפיה • החוק הוא הרפה • עושה מדר"ש לפירוסי'ם להסין
ולסורות • משפטיס ישרים וחורות • מרקסן שפוטיוו • דיקדוקי תורה ודיקדוקי סופרים דפיש חילויכו •
סרטיכו פה סאריכו לשון עשות ספרים הרבה משום נגידל תורה • אר"ש טובה ורחבה • לא זו מחכבה • עריכה
ככל ושגויה • לקוח את ספר סקורה • מגיד רביו

יעקב

אמת

מאר"ש תלמח ורק כל אמרי פי • המדבר אליכם כלשון רכה וסיו לרצון אמרי פי • בואו אחי בואו
רעו למדו סיטוב (נו' סו"ד ע"ד כאר סיטוב) אשר מי שעמלו כתורה לשם ה' אנוני מנאח • עולם
הוא לראש פינה • כנגלה וכנסת עובים השנים • מזהב פרויס • לעשות רצון קונו • מפני פחד
ה' ומסדר נאוו • וכבר נודע כשצריס • מטמוני מסתרים • כפתחי שצריס • מ"ס מוהרס"ו ז"ל על דבר
סעלמת חכמת האמת מומות הרשב"ז וז' וגם ליה באר"ו שלא יכתבו רביו כ"א רבי אבא וכמה אזהרות ועונש
גדול סמנלה חכמת האמת הכל היה לאותם הדורות אבל כדורות הללו מלום ושמחה גדולה לפני הקב"ה שתתגלה
סחכמה זאת שככותם יבא המשיח ע"כ הביטו וראו מ"ס כתיקונים תיקון מ"ג ה"ל מאן דגריס דאסתלק קבלה
ואכפתא מאורייתא וגריס דלה וסארלון כהון וסמרין דלה דית חלח פשט כסורייתא כחלו סוה יסלך כביעו מהסוה
בסר ומסוה סון ווי ליה טב ליה דלא איחברי בעלמא ולא יולף סוה אורייתא דסתקט ליה כחלו סחור עלמא
לקסו וכחו וגריס עניותא בעלמא ואורך גלותא ע"כ ופי' הרב כסא מלך וז"ל טב ליה דלא איחברי ולא יולף
הסוה אורייתא רחס היה ע"ס יותר טוב לו כי אינו פוגם אס אינו לומד קבלה כי אין לטויל כפרד"ס עד שימלא
כרסו כסר ויון אכל מי שלמד תש"ב ותשכ"פ עונשו גדול אס לא ילמוד קבלה ואררבה פונס כלימודו וטב ליה
דלא יולף לה דסחור עלמא לסוד סבירת הכלים סמנכיר הקלו' כשהסר וסנן יבשה רמנע הטיפה רוי תורס מהס
וגריס עשותא ואורך גלותא וסו מתלבס הוי"ה ואר"כ"י כבלות בר' קלי' תחו וכסו ומשך ותסוס ומי סיכול לקנותלו
רב שלמרתו קבלה או מחבר או מתוך סספרים ומתרגל גורס אורך גלותא וכפירוש אמר אליכו לר"ש
דכסאי ס' סוה"ק ותפרקון מנלותא בר איתגלי כרדא כרדא • ומגדל סגונס סמור כאן רת"ל וי ליה טב ליה
דלא יתכרי וכ' ממנו יודע גדול סחויב וגדל סשבר למי שלומד הקבלה כמה תיקון יעשה למעלה כשעב ה' מה
שלא יעשה כלימוד הפשט סנה תמימה ולימוד כל השנה אינו כלוס אס אינו מעטרו לפחות יוס ה' כלימוד הקבלה
כי סקול סוה כנגד כולם ואפי' יוס ה' לשה תורתו כולם עשתה פירות למעלה וכ"ס אס קיבע עת לה' שעה ה'
ככל לילה או מוכסן לו סהוא כן סעיה"כ מכני סיכלא דמלכא ויהוה מרוסו פני סמלך סוסיס רחס כמלכותא
דקיבעא ווי כסערה וז למי סחכנו ה' חכ"ד עכ"ל • עוד כתב מוהר"ו ז"ל בהקדמת שבה"מ לרד"ך כל אדם
לעסוק כפרד"ס סחורה סהוא ר"ת פשט רמנו דרס" סוד כפי מה סיכול להשיג עד מקום סידו מנענא וסס לאו
קוסר מלוח ת"ת דסקילה ככל סמלות ורוך להקנגל עד שיטרח בר' כתי' פרד"ס • וכתב ה"ה מוהר"ו אז"ל כס"ה
מדבר קדמות מע' הפ"ה דמי סאינו מאמין כסוד אלא פשט רמו דרש סוה ר"ת פר"ד ועליו כסוד כפר"ד
אין הכין ע"כ • והרמ"ח ז"ל כתב בהקד' דלא יחוש אס יענה כה כי הנה סברו סמו חלף עבודתו אשר סוה סכר
את ה' ע"כ • אשרי המדבר על און שומעת • חוכה יתורה נודעת • אש"יו אשרי חלקו לית ליה סיעורא • כי כן
יכוך נבר ורבו יתירס • מה טובו ומק יופיו מפלואית תמיס • את סאוריס וקס התמיס • אור"ת אלי"ס • אור
לך קרש הלולים • מורשה קסלת

יעקב

הקרמת הרב המחבר

אמת

ומשפט שלום - הגם הלום - אנה דאמרי - הלך כה דברי - כל ימי כן חכמים גירלתי ומבית המדרש את עלמי לא מנעתי - עד היום הזה מעורו - בן אבני עמוד - נפשי חשקה - בתורה הרחכה והעמוקה - אחת שלתי מאת אר"י - גל עיני - ואביטת מילי מעליתתא - עומקתא ומסחרתא - וברך ה' אשר לא הסיר תפילתי - ומסרו מאתי - ויתן לי - אחי כבודלי - מעט מוער - הלך מעטך כפרי בכשי - לפי חומר הטוא - אחר מני אלף אלפים - טעמתי מעט מיערת הרבש ונפת לופים - תורתו של רבי מאיר אור שכעת הימים - ארו"ה רבי עילאי קר"י רמי"ס - וידעתי כי"י וידעתי - כי לא ידעתי - אפילו דברים ככתבן - כ"ש וק"ו עומקן ודומן ארכן ורחבן - מהיעשה אותו הכן הרבה טרחתו ונעט שינה לא טעמתי - להבין אמרי בינה עד מקום שירי מגנת - ונפשי יודעת - כהר הקדש **ירושלים** - מאורת עינים - בחלרות בית ה' **ק"ק בית אל** אשר מיום היותו מקטנותי - שם ושכתי - כל הימים ולילות ארוכות - ובראש השמורות - אני לכדי - נרגיר וידי - קורא אני מפי פירים - ולא מפי סופרים - ויהי כי ארכו לי שם הימים לא נחתי ולא שלותי ולא שקטתי מקורות הזמן - כלתי כאמן - דרכו עליו טרי"ן טרדה דמוזגי על המקום ועל הכלכלה - וגם רל"ה רל"ה - סוכי גם סכוכי - השב דוחי לא נתנו - דיבש לים בהאי מתא - ירו מטא - וישא ועקב רגליו ויעתק משם ההרה - ההר חמד אלסים לשכתי - חמ"ד זו **טבריא** אחרת דבסיס אורא - מקום מוכן לקרוא ולטהרה - ולהשפעת זאת החכמה - תורה חתומה - וירא מניחה כי טוב ואת הארץ בענמה - ויט שכמו לסכול עליהתורה ועל העבודה - לשומרה ולעוכרה - לילות כימים - אל מלא רחמים - לא ימנע טוב לקולכים בתמים - הכה לעתד מסייעין אותו - וה' לא עזב חסדו ואמתו - עושה חסד לאלפים אשרי שאל

יעקב

אמת

ואמונה - מלתא כדכא - מלתא דתמיהא תומ"ה בוקעת ועולה - ויחיו כי יושבי צער מחכו עליה - הקטנים עם הגדולים כן יאמרו הראותם האיש הלזה - רל ודח - מי הוא זה ואיזה - אשר מלאו לבו - וכל רוח אין פקירו - ומקשה לבו - להתוכ עם פועלי הב"ן בחכמה וחסד כבינה - כלל דעת ותבונה - מי יבין מנסתרות - אפי' זקן שהגיע לגדולות עב"ד מחוסר זמן וחסר דעת עירובי מסרות - לכה לגשת בארשת - מנחת מרחש"ת - לעשות לו שם כשם הגדולים - מעינים כנחלים - חוכ"ד חכמי"כ מחכס - זה דרכם - ומי יקום ועקב כי קטון להתלבש בטלת של חכמים - דלא ידע לכוון אמר"ל רבני חכמים - ולשונו תהלך באר"ש אר"ש חת"ה - ועדיין לא הגעת לחי' שיעור ורחוק אתה - ופשתיקותא - למס תאמר **יעקב**

יעקב

אמת

ודרך אמרי פי והגיון - עליו הגיון - ודענא כנפשא - קטנתי מכל החסידים אוני בראי - מכיר אני מיעוט ערכי - לית דין בר נש הטוש בערכי : קל שבקלים נער וכער אכני - הן אני איש לציור תולעת יעקב כחשכ למה - עפרת דארעא ורמי לקיטמה : ופני כסתא כליתא - ואם ענית"א אי ענית"ו גדולה תשו' אנה לא חכימתא - וגם פה לא עשיתי מאומה - כי מלאכה היא ואינה חכמה - מעשה קוף בעלמא - הממעטו אסף אנה חסיפ"א אס"ף המוכיר כהי' קבל"ו דרחמנא - אמרי בינה - למען שיתי חיותי"י אלה בקרב נהר"י בני ישראל תלמידי רבי רב - המתחילים ליכנס כפרדס החכמה ללמוד הני ספרי רבי רב - להס לבדם ניתנה האר"ש ברזל רישמעון וברזל דולפון - וגם לחכמים הגדולים יעלה לראון - והיה להם לזכרון - מזכרת עיו"ן - להקל הטורח מעליהם - והי שלחם לפניהם : איש על רגלו באוהות לרגליהם - ותפקחנה עיניהם - להאיר להם - את דרך עץ החיים כי חיים הם למולאיהם - ועדיין תשו' תולה דמה ראוהי על ככה ומה הגיע אלי לחבר ס' החורה הוא זאת אשיב אל לבי כי מחוייב אני לה' אלהי אבותי מכמה **ניסים** ונפלאות שגשה עמי ואספר מעשה יק זה ולא א' כש' הקל"ד כשהלכתי לנה"ק לכת חוכ"כ להילולא דרשב"י ויע"א והיה כדעתי לחוג שם חג השב"ו ונ' ימים קודם חג הנדוד לי בחלום את כל המאורע העת"ל וקמתי ויחאתי מן העיר כליל ערב חג וכיום א"ח נאללה כל העיר כידוע - והן כ' כש' תקל"ו ש' **הרעש** הגדול לחס"ן וידוע ומפורסם כי בעות"ר נחרב גליל העליון וגליל התחתון וידו לתחתיות - ואני היותי הרעש הנחתי ודי על ראשי וכפפתי קומתי וסנרתי עיני ואמרתי שמע ישראל וכשראיתי שנגשט הרעש ולא היה עלי משא כבד כ"א עפר דק ננערתו מי העפר ופתחתי עיני ומלאתי עלמי חחת השמים כי נפל כל הכה"כ הגג והכותלים והפכתי פני מכל הכ"דים ולא ראיתי שום ארס שהיו שם חמשים ככ"א שנמלאו אר"ח מתים תחת המפלות ואני הייתי כאמלע עממה אר"ך ראונו ככ"א באחורי שהלבוש העליון היה מלא מרס ונדמה להם שהיה דם יולא מתני ופשטתי את בגדי ולא נמלא כי שום מכה והדם היה מאוחס שמחו שהיו דכויס יחד וזה סימן שחתי דבוק עממה - הקולבו וראו את יאועה ה' הנס הגדול הזה ברוך מקום מתים - ויכא הנ' כש' תקל"ט שהייתי דר בעה"ק ירושלם תו' באה מגפה להס"ן ופגעה בו ותל"ת שהיתה לחיים וגם נעשה נס שנכחו כביתו כמה ככ"א וגם כתי ביקו שהיו עמי ולא נדבק משי שום ארס - ואת רב"ע כש' הת"ר כשילחתי בשלוחות זה בלו עלינו הפלשתיים היינו כמו יו"ד ככ"א ושללו לכולם והמשה שלי נעלמה מן העין ולא שלטו בה יד ואת"ך הולאו חרסם להרוג אותנו וכמעט היחה חרב מניחת כולארינו והקב"ה ברוב רחמיו וחסדיו הטילנו מידם - ובשראיתי את כל הניסים האלו זכרתי מ"ש רשב"י במ' שכת רל"ג הוי"ל ואיתרוס ניסא הוי"ל אתקין מלתא שכן מלינו ביעקב אצ"ה וכו' רמשתע מזה דמי שנעשה לי כס לריק שיעשה איזה תיקון לזורך רבים וכמ"ש הרמנא"ה כה"ח סי' רי"ח אז אמרתי הנה כחתי במגילת ספר כחוב עלי לזכות את הרבים - ואל אלהי"ם ה' הוא יודע - וישראל יודע - כמה יגיעות יגעתי - וכיוקר גדול עמד לי כנפתי וכממוני - וכטחתי כקוני - כי באמצעות זאת המלאכה - מלאה הארץ רעה והיתה לה' המלוכה - ואת ועוד אחרת היתה יתיה - אנכי נעשיתי אר"ש ל"ו מטוהרה - על כמה כונות שכתב מורינו ורכינו - איש אלהים קדוש הרב הקסיד התקולל הלה"ו **רב שר שלום שרעבי** זלוק"ל

בקיורו

ע"ן ויש לקמן ד"ה כי וכו' דאיך שייך כונה חורה לשמה
 צלילה: ואין זה סוהר מ"ש לעיל דעיקר כונת עסק החורה
 לריך נהיות להשנים ח"ן העליון ואדם העליון דשניהם
 בא' עובדים דחמילה לריך להיות להשנים ח"ן ואדם העליון
 ואח"כ כונה פרעית של חורה לשונה לטעם ה' כז"ל וכן כל
 סדר כונת הלימוד הנ"ל לקמן חורה נביאים וכחובים
 וחסנה וגמרה וקבלה:

שם

והנה מן החזה ולמעלה יש צ' פרלופים של יעקב
 צפנים וכו' שער ומאמרי רז"ל שם וע"ן צע"ה של"ה
 פ"ה מ"ש דיש לוועלה מן החזה ג"כ יעקב יע"ש צקונטרסי
 ש"ש ח"ב: שם כי הנה לאה היא וכוונת מונש כנגד
 היסוד דלצח צמקום ומכסה ע"כ והוא היסוד דלצח ומחמי
 מן הדעת דז"ל ומתפשט עד סיום היסוד דז"ל המכוסה
 שבו והוא עד החזה ששם נסתהיים יסוד דלימא וממקום
 המכוסה נאיר ללאה שם ואונס כל אורות דא"ל יולאות
 אל לאה וכו' וכן כח צע"ה ומאמרי רז"ל ד"ט ולריך להצין
 דלאה ח"נה לוקחת אורות דלצח רק דלימא כמ"ש צע"ה
 של"ה פ"ה. ועוד לקמן כח צע"ה דנה שלוקח הוא מהארת
 יסוד דלצח ולא דלימא כז"ל אך לעד"ן דרצונו כח צע"ה
 צכונה מכוונת לעורר אל הנוע"ן והוא דכן הוא האמת
 דלאה לוקחת הארת מא"ל צ' יחד אך יש חילוק והוא
 צצח"י קבלת הארת הנו"י עלמס לוקחת לאה מכה"י דאי
 מן החזה ולמעלה אך לא נאצח והוא להיות אורות דלצח
 צצ"י כקו"ם כז"ל צע"ה שם אך צצח"נה חורה שהוא
 אורות יסוד דלצח להותיק דיניה לוקחת דוקא מייסוד
 דלצח הנקרא חורה ונדול כח החורה דעוצרת וצוקעת
 כמה מוסקים להותיק דיניה. אך עדין ל"ל דלוה לא נקט
 להמשך ג"כ לרחל שהרי גם היא יש לה הארות דלצח
 כמ"ש צע"ה הכוונה דרוש צ' דעמידה צמילת גומל חקדים
 עובדים צקוד ומחוק ה' נראה לי וכן ליעקב העומד צפנים
 דז"ל צקוד חורה ל"וה לנו משה מורשה קהילת יעקב ד"ל
 דיעקב"ר ח"נה הארות הה"י"ן להותיק דכיון ששם צמקום
 אורות מגולגים הם נמחקים מאליהם ועיקר האורות הנמשך
 להם הוא לבנין גופם ולזה לא נקט יעקב"ר **גם ל"ל** דכיון
 גוף של לאה אינו אלץ ע"י המשכה המוחין המלוכסים ה"ך
 נה"י דא"ל צז"ל צנת ק"ש והפלה כמ"ש דדרוש ו' דק"ש
 ודרוש צ' דעמידה ח"כ צלילה שאינם הנו"י צז"ל שנוסחלים
 כמ"ש דדרוש ה' דהפילין איך שייך ללמוד חורה לשמה
 צכונה ואפשר שהוא צצח"י המשכת הנו"י לז"ן צנולת
 עקב החורה עלמה דכל מלה צח"י צפ"ע:

שם

הנה צג"ר שבה יכו"ן להנשיך צהס אות ה' צג'
 חלקים דיו"ן דלפ"ן דה"ן וכו' כאל דקדוקים
 רצו והוא דנקט צצניה שבה ה' דמילוי אלפ"ן וצדעת ה"ן
 והלא אלפ"ן הוא צקו אמלעי והה"ן צקו שנאל לזה כבד
 הארכת"י צקונטרסי טון שטון ח"ג דדרוש צ' דפסק צאות
 ח"י קמיו מ"ש וע"ן צקפר חמת ליעקב דק"צ ג"כ שנכנס
 צזה וע"ש. עוד ונה ע"ן הה"ן אלו ציקוד דלצח דלפ"ן
 ודה"י"ן הלא יסוד דלצח הוא רצונו דהו"ה דע"כ גומעריא
 קפ"ד כז"ל צכ"ו וע"ן לעיל צפרשת וצע"ה
 גליצ' קפ"ו. ועוד מה ע"ן שניהם נוחצ"ד לחגי"ה ונה"י
 להיות צנוילוי ולז"ר ורצו"ה ה"י"ן שצנה"י כז"ל וגם ה"ן
 צנלח עשרים הה"י"ן וצבור ו' הה"י"ן וציקוד עשרה הה"י"ן
 צהכ"ס היע"ה גם ל"ל ה"י ז' דלשמה מלחה שם הוא:
 והוא סוד לאה הנקרא מדה כנודע ע"כ נחצ"ר
שם צכ"ו צע"ה גליצ' פ"ד ושל"ח פ"א ושם ווו' צח"ת
 ע"ן צע"ה ומאמרי רז"ל ד"ט ע"צ שם כח צ' ווי' צצורה
 ונראה דנ"ק נפל שם צע"ה ומאמרי רז"ל וע"ן צצ"י הכוונת
 דרוש ו' דפסק ושם מ"ש:

שם גם קבלתי ממו"ר ז"ל שיכו"ן האדם צנת שהוא
 וע"ן ההלכה להו"ה דק"ג וכו' והיא דעת הפענו"י
 דנוקי כז"ל דדרוש הקפ"י צע"ה ההקדמות דמ"צ ע"ש שו"ד
 קפ"ו. ול"ל דשם צע"ה ההקדמות וע"ש כח צצ"ו דכל
 דעת הפענו"י דנוקי והוא שם ק"ג הוא צצ"ה ולא צמול
 דצמול הוא שם צ"ן יע"ש-ואיך כח צ' כאל רצונו צע"ן
 ההלכה לכיו"ן שם ק"ג מה שהוא ציוס השצה לכיו"ן צמול
 ואפשר לומר להיות דחורה הוא יסוד דלצח ה"ה דאלילות
 והוא שצה לזה הוא שם ק"ג כמו צצ"ה וזה ע"ש דח"ח
 העוסקים בחורה נקראים שצה כנודע ועדין ל"ע:

וע"ן

צנה"ש דל"צ הקדמות צרכת החורי אך ל"ל דצ"ה
 שו"ד פ"ז שצה לכיו"ן שם זה הנותן לנוקי הוא
 צנת הזוג נמלא דל"ן צה עשה צמול וע"ן צקדור להרצ
 ש"ש זלח"ה דכח צצ"ה ש"ס שלום לכיו"ן צצ"ה יע"ש.
 גם ל"ל דכ"ן כח צצ"ו לכיו"ן אותו ציקוד וצע"ה וצקידור
 צצ"ה ש"ס שלום לא כח לכיו"ן ציקוד נואחר דכן שורשה
 ועוד למה דוקה צהלכה לכיו"ן שם זה ולא גם צקבלת
 שהוא חלילות שלה וע"ן צקפר פ"ה צח"י הקדמת הקפר
 צלשס יסוד קודם ל"מוד הקבלה שכה לכיו"ן צשם זה יע"ש:
שם וצע"ה החפלות צע"ן יוס הו' ציאר"י זנון קריאה
 השמ"ת ציוס ה"ו והא שכה ונה יעשה ע"כ ע"ן
 שער הכוונת ד"ל ע"צ [ק"צ ע"ה] ד"ה וצח"י וכו' ושם כח
 שה"ה קורא ח"כף אחר תפלה שחרי"ת ציוס ה"ו והא שכה
 ה"ה קורא ציוס השצה קודם הקצודה יע"ש. ול"ל ציוס ו'
 שלא נקט רצונו צקד"ר ל"מוד נביאים וכחובים ללמוד צו
 וכן צקדור להרצ ש"ש זלח"ה לא נקט כ"ל חקונו:

שם

ונודע מ"ש צהקדמות החיקונים וצמ"ל כי מארי
 ונקרא ח"נון צע"ה ומאמרי נוסנה וכו' ולכאורה
 נראה תימה כי המקרה היא חורה שצכחצ למעלה והמשנה
 ותלמוד וקבלה הם ח"ה שצע"פ למטה מונדרינת ח"ה
 שצכחצ אלל הע"ן וכו' ע"ן לטון רצונו עוד צקפר לקו"י
 חורה פ' ואחמ"ן וצפ"ה ש' הנהגת הלימוד יע"ש קלח שינוי:
וקיצור תי"ן רצונו הוא דלעולם תושב"כ למעלה
 צאלילות וכולל כל ד' מדריגות תושב"כ וחורה
 שצע"פ ולזה הוא עליון החורה שצכחצ דאלילות לא בן
 צצ"ע והוא דצ"ר יש ג' צחיות תלמוד משנה ומקרא
 וציליה צ' משנה ומקרא' וצע"ה א' מקרא ולזה לק"ו כל
 המאמרים ד"ש מקרא צע"ה יש ומקרא צאלילות וזה עליון
 וזה תחתון ופשוט. אך לע"ד הקושים עדי"ן צמקומה עומדת
 דאיך צעולם האלילות צעלמו ש"ס שם כל ד' צח"י מקרא
 משנה תלמוד וקבלה איך ומקרא צע"ה תחתונה הלא
 המקרא היא תושב"כ למעלה ומחורה שצע"פ ואפ"י צאל"י:
ויותר קשה לי שכה רצונו לקמן צמקוד ד"ש מאמרי
 הזוהר שנהס נראה כי כל צחיות אלו של
 מקרא משנה תלמוד קבלה הוא צנוקי יע"ש וכן כח צלקו"י
 חורה שם ח"כ נמלא דאלילות חורה שצכחצ דל"ל הוא
 צנוקי וצע"ה שצה יותר קשה המאמרים דמכ"ן נראה
 דכל ד' צחיות הוא צנוקי דל"ל וקו"י"ן דעלמ"א צכ"ו
 ומקרא הוא חורה שצכחצ צז"ל ולא צנוקי ואיך כח צ' ד'
 צחיות צנוקי וזה קרוב לקושיה א' צאופן דצ"ר רצונו לא
 זכיתי להצ"ן ול"ע:

אח"כ

ראיתי להרצ ש"ש זלח"ה שהציא קושי"ו של
 רצונו צהקדמות סדר הלימוד חק לישראל ותי"ך
 צאופן אחר דחורה שצכחצ הוא צע"ה דז"ל דל"ל וחורה
 שצע"פ הוא צאלילות צריאה י"ירה דנוקי דז"ל דל"ל יע"ש
 והצח"י לכו"ו צקונטרסי ש"ש ח"ב צע"ה של"ל פ"ה יע"ש
 ולא ידעתי למה לא תי"ך כחירון רצונו והכרואה יראה דגם
 לדצ"ו נופל לנו הקושיה של לשונות הזוהר שכה דלפ"ו
 ונקרא